

Heden, de derde oktober tweeduizendzestien (2016), ten verzoeken van **de heer xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx FILIPPINI**, wonende te xxxxxxxxxxxx, te dezer zake domicilie kiezende te Den Haag aan de Statenlaan 28 (2582 GM) ten kantore van Alt Kam Boer advocaten, van welk kantoor mr. B.A. Boer te dezer zake als advocaat optreedt en als zodanig wordt gesteld;

Heb ik,

AAN:

De publiekrechtelijke rechtspersoon **GEMEENTE AMSTERDAM**, zetelend te (1011 PN) Amsterdam aan het Amstel 1, voor wie in eerste aanleg als advocaat heeft opgetreden mr. E. Van der Hoeven, advocaat van de Gemeente Amsterdam, kantoorhoudende te (1011 PN) Amsterdam aan het Amstel 1, op de voet van artikel 63 Rv. mijn exploit aldair te zijner kantoor doende aldair en afschrift dezes latende aan:

AANGEZEGD:

dat mijn requirant in hoger beroep komt van het vonnis van de voorzieningenrechter van de Rechtbank Amsterdam, Afdeling privaatrecht, zittingsplaats Amsterdam, gewezen onder zaak- en rolnummer C/13/610900/KG ZA 16-770 MvW/EK tussen mijn requirant als eiser en geïntimeerde als gedaagde, uitgesproken op 21 september 2016, waarbij een afschrift van het vonnis hieraan is gehecht;

Voorts heb ik, deurwaarder, geheel exploiterende en met domiciliekeuze als voormeld, de gerequireerde

GEDAGVAARD:

om op dinsdag elf oktober 2016, des voormiddags te 10.00 uur, niet in persoon, doch vertegenwoordigd door een advocaat, te verschijnen ter terechtzitting van het Gerechtshof Amsterdam, alsdan en aldaar gehouden wordende in een van de zalen van het Gerechtsgebouw aan het IJdok 20 te (1013 MM) Amsterdam (Postbus 1312 1000 BH Amsterdam);

MET DE AANZEGGING DAT:

- indien gedaagde in hoger beroep advocaat stelt, maar het hierna te noemen griffierecht niet tijdig betaalt, en de voorgeschreven termijnen en formaliteiten in acht zijn genomen, de rechter verstek tegen gedaagde verleent en diens in hoger beroep gevoerd verweer buiten beschouwing laat;
- bij verschijning in het geding van gedaagde een griffierecht zal worden geheven te voldoen binnen vier weken te rekenen vanaf het tijdstip van verschijning;
- de hoogte van de griffierechten is vermeld in de meest recente bijlage behorend bij de Wet griffierechten burgerlijke zaken, die onder meer is te vinden op de website: www.kbvg.nl/griffierechtentabel
- van een persoon die onvermogend is, een bij of krachtens de wet vastgesteld griffierecht voor onvermogenen wordt geheven, indien hij op het tijdstip waarop het griffierecht wordt geheven in het geding heeft overgelegd:

1^e een afschrift van het besluit tot toevoeging, bedoeld in artikel 29 van de Wet op de rechtsbijstand, of indien dit niet mogelijk is ten gevolge van omstandigheden die redelijkerwijs niet aan hem zijn toe te rekenen, een afschrift van de aanvraag, bedoeld in artikel 24, tweede lid, van de Wet op de rechtsbijstand, dan wel

2^e een verklaring van het bestuur van de raad voor rechtsbijstand, als bedoeld in artikel 7, derde lid, onderdeel e, van de Wet op de rechtsbijstand, waaruit blijkt dat zijn inkomen niet meer bedraagt dan de inkomens bedoeld in de algemene maatregel van bestuur krachtens artikel 35, tweede lid, van die wet;

TENEINDE:

Alsdan namens mijn rekwirant als eiser te horen eis doen op de volgende gronden:

Motivering spoedappel

Alvorens van grieven te dienen wenst appellant, hierna ook te noemen Filippini, uitleg te geven waarom in casu een afwijking in tijd genoodzaakt is m.b.t. het reguliere rolreglement in appelzaken.

Het onderwerp van debat is de wijze waarop geïntimeerde, hierna ook te noemen de Gemeente, thans haar parkeerbeleid uitvoert. De Gemeente maakt nu gebruik van het kentekenparkeersysteem, waarbij zij als onrechtmatige betalingsvoorwaarde het invoeren van het kenteken van het te parkeren voertuig verlangt. Indien een burger conform het reguliere wettelijke systeem betaalt zonder het invoeren van het kenteken, wordt deze door de Gemeente bestraft met een naheffingsaanslag. Om onder deze onrechtmatige naheffingsaanslag uit te komen dient de burger een op zich onnodige bezwaarprocedure te voeren bij de Gemeente om deze naheffingsaanslag te laten vervallen. Kortom, indien een burger op rechtmatige wijze handelt wordt hij direct bedreigd door de Gemeente, een overheidsorgaan, met het moeten voeren van juridische procedures om aan de onrechtmatige handelswijze van dit overheidsorgaan te ontkomen. Zodra een burger door een overheidsorgaan stelselmatig met onrechtmatig handelen wordt geconfronteerd, is per definitie het spoedeisend belang voor deze burger gegeven om bescherming bij de onafhankelijke rechter te vragen en via de rechter om correctie van het gedrag van het overheidsorgaan te vragen. Immers, in een democratische rechtstaat is alleen de rechter in staat om de burger tegen de overheid te beschermen. Indien de rechter deze bescherming niet adequaat biedt wordt de deur geopend naar enerzijds anarchie en anderzijds een dictatuur.

Voorts is gebleken dat andere gemeenten in Nederland nu de te bestrijden foutieve uitspraak als excuus gebruiken om verder te kunnen gaan/investeringen te kunnen doen in hetzelfde kentekenparkeersysteem.

Memorie van grieven

Grief I

Ten onrechte heeft de rechter onder 2.2. geen vermelding gemaakt van het feit dat parkeergegevens en tot personen herleidbare gegevens ook worden opgeslagen in de financiële administratie van de Gemeente waar deze gegevens zonder verdere versleuteling 7 jaar bewaard worden.

Toelichting

Filippini verwijst naar zijn dagvaarding eerste aanleg onder randnummer 10 waar hij als feit heeft gesteld dat de parkeergegevens niet alleen worden geregistreerd via het Servicehuis Parkeer- en verblijfsrechten in een register onder het beheer van de RDW, maar ook 7 jaar worden opgeslagen in de administratie van de Gemeente zelf. Ter zitting heeft Filippini dit ook ter sprake gebracht. De Gemeente heeft dit niet betwist, zodat dit ook als feit behorende bij het kentekensparkeren had dienen te worden opgenomen.

Grief II

Ten onrechte overweegt de rechter onder r.o. 4.3.: *“dat in voornoemde uitspraken niet is geoordeeld dat het kentekensparkeren in strijd is met artikel 20 van de Awr of andere belastingwetgeving. In de uitspraken is geoordeeld dat uit artikel 20 van de Awr volgt dat alleen een naheffing mag worden opgelegd als er geen belasting is betaald. Ook in het geval een burger geen (correct) kenteken invoert, maar wel kan bewijzen dat hij heeft betaald voor de auto die op de betreffende locatie was geparkeerd, mag er geen naheffingsaanslag worden opgelegd. Daarmee is echter niet gezegd dat het kentekensparkeren in strijd is met artikel 20 van de Awr, zodat de Gemeente niet op grond daarvan haar systeem van kentekensparkeren moet veranderen. Daaruit volgt dat de Gemeente burgers ook niet onjuist hierover heeft geïnformeerd.”*

Toelichting

De rechter miskent dat het kentekensparkeren zoals de gemeente dit voorstaat in strijd is met artikel 20 Awr.

Immers, de Gemeente hanteert een andere definitie van het betalen van een belasting op aangifte dan de wet deze voorschrijft en welke wettelijke definitie recentelijk door de Hoge Raad is bevestigd. Een extra voorwaarde zoals het verplicht invoeren van het kenteken als onderdeel van de betalingsplicht bij het parkeren is door de recente rechtspraak expliciet afgewezen.

Grief III

Ten onrechte overweegt de rechter onder r.o. 4.3.: *“Voor zover Filippini betoogt dat de Gemeente ook op andere wijze het voldoen van parkeerbelasting moet faciliteren, nu het betalen – en niet het invoeren van kentekens – leidend is voor het al dan niet opleggen van een naheffingsaanslag, overweegt de voorzieningenrechter dat de Gemeente daarin een eigen keuze heeft. Dat de Gemeente ook een systeem met nummervakparkeren of papieren kaartjes zou kunnen toepassen en dat dit volgens Filippini net zo efficiënt is, doet aan het voorgaande niet af. Alleen als de Gemeente in redelijkheid niet had kunnen komen tot haar keuze voor kentekenparkeren, kan de rechter ingrijpen, maar dat is hier niet het geval.”*

Toelichting

Nogmaals, de rechter miskent dat de Gemeente een andere definitie van het betalen van een belasting op aangifte hanteert dan dat de wet voorschrijft en welke wettelijke definitie recentelijk door de Hoge Raad is bevestigd. Een extra voorwaarde als onderdeel van de betalingsplicht bij een parkeeraanslag is expliciet afgewezen. De gemeente heeft m.b.t. parkeerbelasting derhalve geen eigen keuze en zij had dan ook niet in redelijkheid tot haar keuze van kentekenparkeren op de huidig toegepaste wijze kunnen komen. De rechter had dus weldegelijk dienen in te grijpen. Zeker omdat het handelen van de gemeente voor een burger bij elke volgens de wet gedane parkeeractie leidt tot de dreiging van een nodeloze bezwaarprocedure om de ten onrechte opgelegde naheffingsaanslag te kunnen neutraliseren.

Grief IV

Ten onrechte overweegt de rechter onder r.o. 4.5.: *“De voorzieningenrechter ziet geen aanleiding om het oordeel van het Gerechtshof Amsterdam van 7 januari 2016 niet te volgen (ECLI:NL:GHAMS:2016:146).”*, en neemt deze uitspraak onder r.o. 4.5, r.o. 4.6 en r.o. 4.7 over of parafraseert deze uitspraak, waarbij nadrukkelijk nog wordt genoemd dat *“het heffen van gemeentelijke belastingen, zoals parkeerbelasting, onder het genoemde “economische welzijn van het land” behoren”* en dat *“het kentekenparkeren gelet op het doel, de beoogde efficiency en effectiviteit, niet in strijd is met het proportionaliteitsbeginsel en het subsidiariteitsbeginsel.”* om vervolgens het oordeel van het Gerechtshof in dit arrest tot het hare te maken, namelijk *“dat het door de heffingsambtenaar toegepaste systeem van kentekenparkeren niet in strijd komt met het EVRM dan wel de Wbp.”*

Toelichting

Het Hof te Amsterdam heeft in zijn arrest van 7 januari 2016 enkele misslagen gemaakt.

Ten eerste heeft het Hof ten onrechte overwogen dat bij kentekenparkeren onder art. 8 lid 2 EVRM de uitzonderingsgrond “economisch welzijn van het land” van toepassing is. Dit is onjuist, zie de eerste alinea van pagina 6 in de pleitnota van Filippini. Reeds om deze reden kan bij kentekenparkeren geen sprake zijn van een gerechtvaardigde inbreuk op het recht op privacy. Filippini kan zich ook niet aan de indruk onttrekken dat het Hof gebruikt heeft gemaakt van de door de toenmalige belanghebbende zelf in het leven geroepen twijfel of dit criterium van toepassing zou zijn en nu deze belanghebbende dit niet betwist heeft, het als haak te gebruiken om in die zaak tot zijn oordeel te kunnen komen. De voorzieningenrechter had echter zelf dit criterium moeten toetsen. Zeker nu in de Hofzaak andere feitelijke en juridische stellingen hebben gespeeld als in casu door Filippini zijn voorgelegd.

Tevens heeft het Hof (in ro. 4.5.2) ten onrechte overwogen dat versleutelde kentekengegevens voor het SHPV geen persoonsgegevens zijn. Dit is onjuist, aangezien deze gegevens (door middel van koppeling) eenvoudig tot personen herleidbaar zijn en daarmee persoonsgegevens zijn die onder de bescherming van de Wbp en het EVRM vallen. De opvolgende beoordelingen door het Hof onder r.o. 4.5.3. en 4.5.4. zijn derhalve ook onjuist.

In ro. 4.6.3 heeft het Hof bovendien ten onrechte overwogen dat bij het Amsterdamse kentekensparkeren sprake is van het door art. 8 EVRM vereiste 'bij wet voorzien' "nu de bevoegdheid tot het verlangen van een opgave van het kenteken van het te parkeren voertuig in het Besluit is opgenomen en deze bevoegdheid, in verbinding met artikel 231, eerste lid, Gemeentewet, wettelijke grondslag vindt in artikel 47 van de Algemene wet inzake Rijksbelastingen" (aldus het Hof). Deze overweging van het Hof wordt reeds ondergraven door eerdergenoemde recente jurisprudentie van de Hoge Raad inzake kentekensparkeren en art. 20 Awr. Reeds hierom wordt bij kentekensparkeren niet voldaan aan de vereiste wettelijke grondslag en is het oordeel van het Hof onjuist. Voorts wordt het begrip voorzienbaar niet naar behoren uitgelegd, aangezien nergens voorzienbaar is neergelegd op welke wijze dan elke schakel in de keten van het kentekensysteem functioneert en hoe de controle hiertoe is geregeld.

Daarnaast heeft het Hof in ro. 4.6.5 ten onrechte geoordeeld dat een belangenafweging mogelijk is om op grond van efficiency en effectiviteit een inbreuk te rechtvaardigen. Het EVRM kent geen mechanisme van belangenafweging met een geleidende schaal per inbreuk.

Ook heeft het Hof in ro. 4.6.5 ten onrechte geoordeeld dat bij kentekensparkeren is voldaan aan het noodzakelijkheidsvereiste onder art. 8 EVRM. In de betreffende zaak is de vereiste maatschappelijke noodzakelijkheid ("pressing social need") van kentekensparkeren door de Gemeente immers niet aangetoond. Desondanks heeft het Hof die vereiste noodzakelijkheid zelf aangenomen zonder enige concrete feitelijke grondslag.

In onderhavige zaak is dit eveneens het geval; de voorzieningenrechter had het oordeel van het Hof ook op dit punt dus niet tot het hare kunnen en mogen maken. Het ligt immers op de weg van Gemeente om de vereiste noodzakelijkheid van kentekensparkeren concreet te onderbouwen. Bij gebrek hieraan vormt kentekensparkeren bij voorbaat een schending van art. 8 EVRM.

Tevens heeft het Hof in ro. 4.7 nagelaten om te toetsen aan de vereisten van proportionaliteit en subsidiariteit conform art. 8 EVRM. Ook deze overwegingen van het Hof had de voorzieningenrechter dus niet tot de hare mogen maken,

te meer nu door Filippini was gesteld dat minder inbreukmakende alternatieven voor kentekensparkeren voorhanden zijn, waaronder nummervakparkeren en controle van parkeerkaartjes achter de voorruit.

Aangezien kentekengegevens (en daarmee locatiegegevens) beschouwd kunnen worden als gevoelige persoonsgegevens is een stringente, indringende toetsing aan proportionaliteit en subsidiariteit vereist. Hieruit vloeit tevens voort dat de relevante "margin of appreciation" (of beleidsvrijheid) onder art. 8 EVRM voor de Gemeente uiterst beperkt is en dat de gemeentelijke keuzevrijheid terzake altijd in het voordeel dient uit te vallen van het meest privacyvriendelijke middel om het beoogde doel te bereiken.

Resumerend, de voorzieningenrechter heeft misslagen gemaakt door een uitspraak over te nemen waar andere feitelijke en juridische stellingen zijn getoetst dan door Filippini voorgelegd zonder acht te slaan op deze verschillen, alsmede omdat dit een ondeugdelijke toetsing van het privacyrecht bevat. De uitspraak van het Hof had derhalve nooit uitgangspunt kunnen en mogen zijn in het thans bestreden vonnis in kort geding d.d. 21 september 2016.

Grief V

Ten onrechte overweegt de rechter onder r.o. 4.7. : *“Nu het Hof heeft geoordeeld dat het volledige door de Gemeente gehanteerde systeem van het kentekensparkeren met voldoende waarborgen is bekleed en daardoor geen onrechtmatige inbreuk op de privacy maakt, moet in aansluiting daarop worden geoordeeld dat het bewaren van de gegevens gedurende dertien weken evenmin een onrechtmatige inbreuk op de privacy maakt.”*

Toelichting

Zoals bij grief IV betoogd had het Hof nooit tot het oordeel kunnen komen dat kentekensparkeren niet tot een onrechtmatige inbreuk op de privacy leidt en derhalve had de rechter niet kunnen oordelen dat de dertien weken termijn voor het bewaren van kentekensparkeergegevens (en dus persoonsgegevens) evenmin tot een onrechtmatige inbreuk op de privacy leidt. Immers, uitgangspunt bij de bescherming van persoonsgegevens is dat deze zo min mogelijk aan (de kans op) verspreiding bloot mogen staan.

Digitale opslag maakt het mogelijk om dergelijke gegevens sneller te verspreiden dan als deze gegevens in een papieren procesdossier zijn opgeslagen. Ook wordt misbruik beter voorkomen nu het hierdoor onmogelijk is om andere databestanden met deze digitale procesdossiers te koppelen. De rechter heeft ten onrechte zich zonder enige eigen toetsing verlaten op het Hof, hetgeen tot een onjuiste overweging heeft geleid.

Grief VI

Ten onrechte overweegt de rechter onder r.o. 4.7.: *“Dat er verder, zoals Filippini stelt, onvoldoende controle is op de door de Gemeente ingeschakelde derde op de gegevensverwerking, is niet aannemelijk geworden. Met het systeem van het versleutelen van de kentekengegevens en de toelichting van de Gemeente dat er overeenkomsten worden gesloten met uitvoerende derden over het waarborgen van de privacy, is voorshands niet aannemelijk dat er sprake is van onrechtmatige gegevensverwerking.”*

Toelichting

Filippini heeft betoogd dat er behoudens een privacyreglement van de Gemeente geen andere duidelijk toegankelijke reglementen zijn om als burger te controleren of het kentekenparkeersysteem door de betrokken ketenpartners van de Gemeente bij hen van voldoende waarborgen zijn voorzien. De burger kan zich dus alleen verlaten op het privacyreglement waar niet duidelijk uit is op te maken hoe de Gemeente de processen bij de ketenpartners controleert en hoe vaak. Zelfs de benodigde bewerkersovereenkomsten die tussen de Gemeente en deze partners gesloten dienen te zijn, worden voor de burger achter gehouden. Dit terwijl controle een onderdeel is van het rechtsstaatbeginsel zoals in de dagvaarding eerste aanleg onder randnummer 13 is betoogd. Kortom, op generlei wijze heeft de Gemeente aannemelijk kunnen maken dat er voldoende controle door haar wordt uitgeoefend op de gebruikte ketenpartners. De conclusie dat het voorshands niet aannemelijk is dat er geen sprake is van onrechtmatige gegevensverwerking had de rechter dan ook niet kunnen trekken. Zeker niet nu dergelijk informatie juist in het domein van de Gemeente ligt en het dus op haar weg ligt om een goede onderbouwing van de aannemelijkheid te geven in plaats van de rollen om te draaien zoals de rechter heeft gedaan.

Grief VII

Ten onrechte overweegt de rechter onder r.o. 4.7.: *“De voorzieningenrechter is van oordeel dat er geen sprake is van een identificatieplicht, aangezien het invoeren van het kenteken als doel heeft de heffing van parkeerbelasting en niet de identificatie van burgers.”*

Toelichting

De rechter maakt hier gebruik van een drogredenering. Immers, de strekking van het betoog van Filippini is dat het kentekenparkeersysteem in de praktijk als identificatiemiddel kan worden ingezet. Door het kenteken kan de persoon die heeft geparkeerd worden geïdentificeerd zonder dat er enige aanleiding voor is. Filippini heeft het dus over het onwenselijke neveneffect gehad, waar de rechter door haar redenering meende niet op in te hoeven gaan. De kentekengegevens zijn persoonsgegevens en derhalve staat vast dat er identificatie mogelijk is van de persoon ongeacht het doel waardoor deze gegevens zijn verkregen.

Grief VIII

Ten onrechte overweegt de rechter onder r.o. 4.7.: *“Het betoog van Filippini dat het op grond van artikel 18 EVRM een lokale overheid slechts is toegestaan een mensenrecht te beperken als haar bevoegdheid daartoe in een door de nationale overheid gemaakte wet is gecreëerd, heeft hij onvoldoende onderbouwd.”*

Toelichting

De rechter miskent dat artikel 18 EVRM geen feit maar een rechtsregel is met werking in het Nederlandse recht, die niet hoeft te worden bewezen. Kennelijk heeft de rechter zich niet willen verdiepen in dit artikel.

Volledigheidshalve, Filippini verwijst voor de toepassing in casu naar hetgeen hij in zijn pleitnota heeft gesteld. Duidelijkheid omtrent deze regeling kan ook worden gevonden in Handboek EVRM, deel 2, volume II, pg 273 e.v., Johan vande Lanotte en Yves Haeck.

Grief IX

Ten onrechte overweegt de rechter onder r.o. 4.7.: *“Voor zover hij heeft willen aanvoeren dat de Wbp niet specifiek genoeg is, gaat dat betoog niet op. Het EVRM vereist niet dat de wettelijke bevoegdheid moet worden gecreëerd in een specifieke regeling.”*

Toelichting

Het EVRM stelt als eis dat er sprake dient te zijn van *“prescribed by law”*, zoals in de pleitnota onder *“Voorzienbaarheid”* is betoogd. Er is dus weldegelijk een vereiste dat in ieder geval de artikelen die op de rechtvaardiging van een inbreuk op de privacy zien in een specifieke regeling zijn opgenomen.

Grief X

Ten onrechte overweegt de rechter onder r.o. 4.8.: *“Het recht op privacy biedt geen grond om de Gemeente te veroordelen haar handhavingsbeleid aan te passen. Dat Filippini ervoor kiest om zijn kenteken niet in te voeren vanwege privacyoverwegingen is zijn eigen vrije keuze, maar hij heeft hier geen rechtens goede grond voor.”*

Toelichting

In de voorgaande grieven is duidelijk uiteengezet dat de rechter een misslag heeft begaan door te oordelen dat het kentekenparkeersysteem geen onrechtmatige inbreuk op de privacy vormt. Dit systeem is weldegelijk in strijd met het recht op privacy en derhalve bestaat er weldegelijk voor Filippini een rechtens goede grond om uit privacyoverwegingen zijn kenteken niet in te voeren als hij in de Gemeente parkeert. Dit brengt met zich mee dat de privacy zeer zeker een grond vormt om het handhavingsbeleid van de Gemeente aan te laten passen.

Grief XI

Ten onrechte overweegt de rechter onder r.o. 4.8.: *“Ook het feit dat Filippini als gevolg van zijn keuze steeds in bezwaar (en beroep) moet komen tegen de naheffingsbeschikking, is voor hem vervelend, maar dat maakt niet dat de Gemeente gehouden is haar parkeerbeleid aan te passen.”*

Toelichting

Bijzonder is het dat de rechter het slechts vervelend vindt als een burger telkens onnodig betrokken raakt in een gerechtelijke procedure bij een overheidsinstantie. De rechter miskent dat een overheidsinstantie slechts een inbreukmakende rol jegens een burger kan hebben als het belang achter deze inbreuk gerechtvaardigd is. Handelen in strijd met de wet is echter voor een overheidsinstantie nooit gerechtvaardigd, zeker niet als hiermee door deze overheid een oneigenlijk doel wordt nagestreefd. De Gemeente streeft immers niet goede verkeerscirculatie als hoofddoel na, maar het verwerven van zoveel mogelijk extra inkomsten; vide productie 6 van Filippini: “... *de pakkans neemt spectaculair toe, ...*”.

Grief XII

Ten onrechte overweegt de rechter onder r.o. 4.8.: “*De Gemeente heeft haar bevoegdheid ook niet voor een ander doel gebruikt, zodat er geen inbreuk is gemaakt op het verbod van détournement de pouvoir. Dat er alternatieve oplossingen zijn voor het heffen van de parkeerbelasting maakt dat niet anders.*”

Toelichting

De Gemeente streeft met het kentekenparkeersysteem niet een goede parkeercirculatie na, maar een optimalisering van neveninkomsten door inning van parkeerbelastingen. Dit op zich is al détournement de pouvoir.

Voorts dwingt de Gemeente ten onrechte de burger om bij het betalen, als onderdeel van de betaalhandeling, in strijd met de strekking van de Rijksbelastingwetgeving het kenteken in te voeren, op straffe van de dreiging van een onterechte naheffingsaanslag die alleen via een onnodige bezwaarprocedure ongedaan kan worden gemaakt. Een bezwaarprocedure waar de Gemeente de stelling in neemt dat de hiermee gepaard gaande kosten voor de burger voor rekening van deze burger moeten komen. Een overduidelijk voorbeeld van détournement de pouvoir!

De toevoeging m.b.t. alternatieve oplossingen hangt hierbij geheel in de lucht, behoudens dat bij alternatieve oplossingen de burger niet onnodig wordt bedreigd om bezwaarprocedures te moeten voeren om erkenning te kunnen krijgen dat hij overeenkomstig de wet heeft gehandeld door geen gehoor te geven aan de onrechtmatige eis van de Gemeente om naast het doen van een betaling ook een kenteken in te voeren. Een eis die op alle parkeerautomaten staat vermeld.

Kortom, de rechter had nooit tot de rechtsoverweging kunnen komen dat er geen sprake is van detournement de pouvoir.

Grief XIII

Ten onrechte overweegt de rechter onder r.o. 4.9.: *“De Gemeente moet het, volgens Filippini, daarom mogelijk maken dat burgers de parkeerbelasting contant of anderszins anoniem kunnen betalen. De voorzieningenrechter overweegt dat dit betoog van Filippini in lijn is met zijn betoog over het invoeren van het kenteken. Nu elektronisch betalen hetzelfde doel dient als het invoeren van het kenteken, levert deze betaalwijze evenmin een onrechtmatige inbreuk op.”*

Toelichting

Wederom maakt de rechter gebruik van een drogredenering. Door zich eerst ten onrechte te verschuilen achter het Hof om tot het oordeel te komen dat kentekenparkeren niet een onrechtmatige inbreuk op de privacy is, meent de rechter vervolgens te kunnen ontkomen aan het zelfstandig toetsen van de vraag of het verplicht opleggen van het doen van betalingen via een uitwisseling van persoonsgegevens een onrechtmatige inbreuk op de privacy is, door te stellen dat beide door Filippini ter discussie gestelde parkeerhandelingen hetzelfde doel nastreven. De rechter miskent hiermee dat niet elke methode geoorloofd is om hetzelfde doel te bereiken. Immers, als het doel rijk worden is, dan is er een groot verschil of dit doel bereikt wordt door hard werken of door het beroven van een bank.

Kortom, de rechter heeft verzuimd om de stelling dat het recht op privacy met zich meebrengt dat parkeerbelasting ook anoniem dient te kunnen worden voldaan, bijvoorbeeld door contante betaling, zelfstandig te toetsen.

Grief XIV

Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter onder r.o. 4.9.: *“Verder heeft de Gemeente toegelicht dat de gegevens die op grond van de Archiefwet zeven jaar moeten worden bewaard, niet de kentekengegevens en de rekeningnummers betreffen. De archivering betreft alleen de mededeling dat er is betaald, het bedrag dat is betaald en de tijd en plaats van betaling.”*

Toelichting

De rechter doelt kennelijk op hetgeen is gesteld door de Gemeente in haar pleitnota onder randnummer 13. De Gemeente plaatst deze feiten in het licht van de werkwijze van het NPR. Filippini heeft echter gedoeld op de bewaarplicht van de Gemeente in het kader van de Algemene wet inzake Rijksbelastingen (zie randnummer 10 van zijn dagvaarding eerste aanleg). Er wordt door de rechter dus een verkeerd feitenstelsel, dat ook op een andere situatie ziet, gebruikt om het niet door de Gemeente weersproken argument dat de persoonsgegevens bij betalingen via een kaarttransactie 7 jaar onversleuteld in de administratie van de Gemeente zijn opgeslagen weg te schrijven. Het argument van Filippini dat alleen contante betalingen een dergelijke opslag kan voorkomen, had dus als geldig door de rechter moet worden gehonoreerd en in de afwegingen worden meegenomen of de verzochte voorzieningen had toegewezen dienen te worden. Dit argument van Filippini had vervolgens tot toewijzing dienen te leiden dat er weer een mogelijkheid tot contante betaling moet komen, aangezien de Gemeente ten onrechte “voetsporen” van haar burgers in haar administratie laat ontstaan.

Grief XV

Ten onrechte overweegt de rechter onder r.o. 4.9.: *“Het door de Gemeente gestelde belang dat het betalingssysteem veiliger en minder fraudegevoelig is, is door Filippini niet betwist en weegt naar het oordeel van de voorzieningenrechter zwaarder dan het belang van Filippini bij contact betaling. Het door Filippini gestelde levert onvoldoende grond op om de Gemeente te verplichten het elektronische betaalsysteem te wijzigen.”*

Toelichting

De rechter miskent dat het recht op privacy een mensenrecht is dat niet alleen in onze Grondwet is vastgelegd, maar ook onderdeel van ons recht vormt door de Nederlandse aansluiting bij het EVRM en het IVBPR. Privacy behoort dus per definitie tot de grootste belangen in onze samenleving. Dit brengt met zich mee dat argumenten als minder fraudegevoelig of veiliger slechts in beeld komen als er geen enkel alternatief te bedenken is waarbij in deze aspecten niet kan worden voorzien. Het is echter aan de inbreukmaker, in casu de Gemeente, om aannemelijk te maken dat dergelijke alternatieven niet te vinden zijn, hetgeen de gemeente niet heeft gedaan.

Volledigheidshalve, aangezien dit mensenrecht geen gerechtvaardigde inbreuk kent op grond van kostenbeheersing of dekking van een begrotingstekort van een locale overheid, zijn ook deze argumenten niet steekhoudend in het kader van een belangenafweging ten nadele van het recht op privacy.

Los hiervan was de vordering van Filippini ruimer dan alleen de wens om contant de parkeerbelasting te kunnen voldoen. De vordering is: *“het tevens mogelijk te maken dat burgers via contante betaling of anderszins anonieme betaling hun parkeerbelasting kunnen voldoen ...”*. De rechter heeft zich dan ook ten onrechte alleen gericht op mogelijke minder positieve aspecten van contante betaling van de parkeerbelasting. Een mogelijk alternatief zou kunnen zijn dat burgers op makkelijk toegankelijke punten in de stad onder meer door contante betaling een soort van strippenkaart kunnen aanschaffen waarmee anoniem de parkeerbelasting bij aanvang van de parkeeractie kan worden voldaan. Nota bene, Filippini noemt nu slechts een mogelijk alternatief zonder hiermee aan te geven dat dit het enige of beste alternatief is. Filippini noemt deze mogelijkheid slechts om aan te tonen dat de gemeente creatiever kan zijn in het bedenken van veiliger en minder fraudegevoelige parkeersystemen dan het huidige kentekenparkeersysteem met gedwongen betaling via betaalkaarten e.d.

Grief XVI

Ten onrechte overweegt de rechter onder r.o. 4.10 en 4.11 dat de verzochte voorzieningen geweigerd zullen worden en veroordeelt Filippini in de proceskosten.

Toelichting

Gelet op de grieven had de voorzieningenrechter weldegelijk de gevraagde voorzieningen moeten toewijzen en derhalve had er nooit een proceskostenveroordeling ten koste van Filippini kunnen plaatsvinden.

Bewijsaanbod

Filippini biedt aan te bewijzen al hetgeen hij heeft gesteld, met alle middelen rechtens, waaronder het horen van getuigen en deskundigen.

MITSDIEN:

dat het uw Gerechtshof moge behage bij arrest, voor zoveel mogelijk uitvoerbaar bij voorraad:

- 1) **Primair** om geïntimeerde te gebieden te staken met het handhaven van parkeerbelasting door gebruikmaking van de methodiek van kentekensparkeren zoals is bedacht en wordt toegepast door het Servicehuis Parkeer- en verblijfsrechten (SHPV) en met gebruikmaking van scanauto's en het nationaal Parkeerregister,

subsidiar om geïntimeerde te gebieden naast de methodiek van kentekensparkeren zoals is bedacht en wordt toegepast door het Servicehuis Parkeer- en verblijfsrechten (SHPV) en met gebruikmaking van scanauto's en het nationaal Parkeerregister, het tevens mogelijk te maken dat burgers via contante of anderszins anonieme betaling hun parkeerbelasting kunnen voldoen zonder verplichting tot het invoeren van een kenteken of anderszins tot het invoeren van tot personen herleidbare gegevens, alsmede dat bij handhaving van de parkeerbelasting een controle van het parkeerbewijs achter de voorruit plaatsvindt,

meer subsidiair om geïntimeerde te gebieden de teksten op alle parkeerautomaten zodanig te wijzigen dat invoering van kentekens of anderszins tot het invoeren van tot personen herleidbare gegevens niet langer verplicht gesteld wordt, alsmede dat bij handhaving van de parkeerbelasting een controle van het parkeerbewijs achter de voorruit plaatsvindt,

ingående per datum uitspraak van het vonnis, subsidiair binnen twee weken na betekening van het vonnis, dan wel binnen een door u in goede justitie te bepalen termijn, op straffe van betaling aan de stichting Privacy First van een dwangsom van € 50.000 per dag of dagdeel dat gedaagde geen gehoor aan uw veroordeling of gebod geeft, met een maximum van 100 dagen dan wel op straffe van betaling aan de stichting Privacy First van een door u in goede justitie te bepalen dwangsom;

- 2) Geïntimeerde te veroordelen in de kosten van beide instanties, waaronder begrepen de nakosten, een en ander te voldoen binnen 14 dagen na dagtekening van het arrest, en – voor het geval voldoening van de (na)kosten niet binnen de gestelde termijn plaatsvindt – te vermeerderen met de wettelijke rente over de (na)kosten te rekenen vanaf bedoelde termijn voor voldoening.

De kosten dezes zijn voor mij, deurwaarder,

exploot	: €	77,75
verschot conform art. 9 Btag; BRP d.d.	: €	1,60
opslag (BTW 21%)	: €	16,66
		-----
totaal	: €	96,01

verzoek(st)er kan op grond van de Wet Omzetbelasting 1968 de hem / haar in rekening gebrachte omzetbelasting niet verrekenen, derhalve verklaart ondergetekende opgemelde kosten te hebben verhoogd met een percentage gelijk aan het percentage genoemd in bovengenoemde wet;

Deurwaarder